

Opowiadanie, za pomocą którego można dokładnie
wyjaśnić zastępczą śmierć Pana Jezusa Chrystusa

Biała

UWAGA!

Pomoce wizualne do lekcji można nabyć w większości biur
i sklepów internetowych CEF.

By zapoznać się z listą biur CEF i sklepów internetowych
CEF w Europie, odwiedź www.teachkids.eu/pl i kliknij
w "Lokalizacje".

Copyright © 2005 Kinder-Evangelisations-Bewegung
Copyright © 2005 Agencja Wydawniczo-Handlowa CEF Press.
Wszelkie prawa zastrzeżone na całym świecie. Można powielać
jedynie do osobistego, pozbawionego zysku i niekomercyjnego
użytku. Wejdź na www.teachkids.eu/pl, by poznać więcej
szczegółów korzystania ze zbiorów.

CEF Press

Biała

Tytuł oryginału: Mrs. White
Autor: Elfriede Grotz
Ilustracje: Susanne Malessa

Przekład: Agnieszka Bassara
Korekta: Sylwia Rejs
Redakcja: Konrad Płudowski
Skład komputerowy: Krzysztof Nalewajka

Copyright © 2005 Kinder-Evangelisations-Bewegung
All rights reserved
Copyright © 2005 Agencja Wydawniczo-Handlowa
CEF Press
Wszelkie prawa zastrzeżone

Podręcznik ten jest rozprowadzany łącznie z zestawem ilustracji pt. „Biała”. Materiał ten wraz z katalogiem innych podręczników, zestawów ilustracji oraz książek dla dzieci, można zamawiać pod adresem:

CEF Press
ul. Męczenników Oświęcimskich 16
43-200 PSZCZYNA

tel. (032) 210 52 15; kom. 0607 264 988
email: cefpress@kwch.gf.pl
<http://www.cefpress.gf.pl>

ISBN

Wstęp

Bądź osiągalny dla dziecka, aby udzielić mu porady duszpasterskiej

Kiedy przedstawisz przesłanie Ewangelii, na spotkaniu będą znajdowały się dzieci, które odpowiedzą na nie niezależnie od ciebie. Mogą, ale nie muszą, powiedzieć ci, że zaufały Panu Jezusowi Chrystusowi jako swemu Zbawicielowi. Jednakże spotkasz także inne dzieci, które będą oczekiwały pomocy. Być może będą chciały zadać pytania; może będą potrzebować pomocy lub zachęty w jaki sposób to powiedzieć.

Kiedy nauczasz zbawione dzieci, niekiedy będą chciały poradzić się w trudnej sytuacji. Może będą potrzebować wyjaśnienia tego, w jaki sposób dana lekcja ma zastosowanie w ich codziennym życiu. Być może znajdą się w sytuacji, kiedy nie wiedzą co na dany temat mówi Biblia. Może zechcą podzielić się swoim problemem, abyś mógł modlić się o nich, zwłaszcza, jeżeli jesteś jedyną wierzącą osobą, na jaką mogą liczyć.

Z tych powodów ważne jest, żeby dzieci wiedziały, że jesteś osiągalny, by porozmawiać z nimi. Istotne jest, by wiedziały, kiedy i gdzie się udać, jeśli zechcą z tobą porozmawiać. I wreszcie, niezwykle ważne jest, aby nie zbawione dzieci nie myliły przyjścia do Pana Jezusa z przyjściem na rozmowę z tobą.

We wszystkich przypadkach, kiedy w tym samym czasie informujesz, że jesteś osiągalny i jednocześnie nie zapraszasz do przyjęcia ewangelii, musisz uważać, aby dzieci nigdy nie odniosły wrażenia, że nie mogą przyjść do Chrystusa bez wcześniejszego przyjścia do ciebie lub, że dostępują zbawienia po prostu poprzez czekanie na rozmowę z tobą.

Przykład do zastosowania z nie zbawionymi dziećmi

„Czy naprawdę pragniesz żyć dla Pana Jezusa, ale nie wiesz w jaki sposób przyjść do Niego? Z przyjemnością wyjaśnię ci to na podstawie Biblii; przyjdź i porozmawiaj ze mną. Będę stał (wskaż miejsce), kiedy spotkanie się skończy. Pamiętaj, że ja nie mogę zabrać twojego grzechu – tylko Pan Jezus może to uczynić – lecz będę szczęśliwy pomagając ci lepiej zrozumieć w jaki sposób możesz do Niego przyjść. Przyjdź i usiądź ze mną w tamtym miejscu”.

Przykład do zastosowania ze zbawionymi dziećmi

„Jeśli zaufałeś Panu Jezusowi jako swemu Zbawicielowi, ale nigdy mi o tym nie powiedziałeś, proszę powiedz mi. Będę stał koło (wskaż miejsce) po zakończeniu spotkania. Chciałbym wiedzieć, czy ty także zaufałeś Panu Jezusowi jako Panu i Zbawicielowi, abym mógł modlić się o ciebie i może pomóc ci”.

Wskazówka do używania ilustracji: Aby łatwiej przewracać obrazki, przed użyciem tej lekcji otwórz książkę na środku i delikatnie zaginaj strony w przeciwnym kierunku. Następnie zrób to samo z innymi ilustracjami. Zauważysz, że kartki można teraz łatwiej obracać.

Lekcja

Terry mieszkał na dużej farmie w Południowej Afryce. Teren wokół gospodarstwa oraz niekończące się szerokie pola były idealnym miejscem do zabawy. Nigdy nie zabrakłoby ci tam przygód. Terry bardzo kochał zwierzęta, a jego rodzice wiedzieli o tym.

Ilustracja 1 – Terry trzymający kurczaczka w dłoniach

Rodzice zaskoczyli Terrego w dzień jego urodzin małym kurczaczkiem – prawdziwym, żywym, puszystym kurczaczkiem. Od pierwszego dnia stali się nierozłączną parą. Terry sam zajmował się kurczaczkiem. Regularnie rano i wieczorem karmił go.

Stopniowo z kurczaczka wyrosła kura. Żółty puszek zmienił się w białe pióra, więc Terry nazwał swoją kurkę „Biała”.

Terry miał mnóstwo uciechy z Białą. Kiedy wołał ją i przynosił jedzenie, Biała szybko podążała za nim. Wyglądało to zabawnie, kiedy tak wszędzie chodziła za nim.

Biała urosła większa i stała się pożyteczna. Co robią kury? Oczywiście, znoszą jajka – jedno na dzień.

Ilustracja 2 – Biała przy koszyku

Terry przyniósł z szopy stary koszyk, włożył do niego trochę siana i uwił prawdziwe wyjątkowe gniazdko w stodole. Za każdym razem kiedy Biała złożyła w nim jajko, ogłaszała to głośnym gdakaniem.

A tymczasem nadeszło lato. Zboża dojrzały na polach. Wszystko wskazywało na to, że będą to obfite żniwa. Lecz coś dziwnego działo się z Białą.

„Mamusiu, co się dzieje z Białą? Nie znosi już więcej jaj i często znika w polu kukurydzy”.

Śmiejąc się, mama odpowiedziała: „Poczekaj, a zobaczysz, Terry”.

6 Biała

Tak też uczynił i cierpliwie nadal karmił swoją kurę. Minał jeden, dwa, trzy tygodnie.

Pewnego wieczoru podczas karmienia Terry przebiegł podwórko, wołając: „Mamo, mamo, popatrz!”

Ilustracja 3 – Biała z kurczętami

Biała wyszła z pola kukurydzy – ale nie była sama. Za nią maszerowało całe stadko maleńkich kurcząt. A więc to było rozwiązaniem zagadki! W polu kukurydzianym, gdzie było spokojnie, Biała złożyła jaja i leżały tam sobie nienaruszone. Teraz z dumą prezentowała swoje dzieci.

Terry był bardzo zadowolony patrząc na „swoją” rodzinę kurczaków. Teraz potrzebował znacznie więcej ziarna, aby wyżywić głodną rodzinę.

Pewnego dnia zawyła syrena alarmowa. Tata Terrego zaalarmował z powodu pożaru!

Biała 7

Ilustracja 4 – Płonące pole

Tata zobaczył najpierw kłęby dymu. Ogień przemieszczał się w stronę farmy. W jakiś sposób pole kukurydzy zajęło się ogniem. Nic dziwnego, było takie suche!

Wszyscy musieli pomagać, aby zapanować nad pożarem. Zbiory zostały zniszczone. Pożar wyrządził wiele szkody, ale mogło być jeszcze gorzej. Na szczęście rów wypełniony wodą zatrzymał płomień, zanim dotarły do farmy.

Dopiero wieczorem Terry zaczął martwić się o Białą i jej małe kurczęta. Mam nadzieję, że nic... – nawet nie mógł o tym myśleć. Wyszedł i zaczął przeszukiwać pole. Wołał i wołał, lecz Biała nie dawała znaku.

8 Biała

A to co? Pod jego stopami leżała gruba, czarna bryła. Terry nie chciał, by to okazało się prawdą, lecz jego podejrzenia sprawdziły się. Biała był martwa! Leżała u jego stóp zwęglona. Delikatnie stopą poruszył martwe ciało. Wtem!... Coś się poruszyło! Terry nie mógł uwierzyć własnym oczom.

Ilustracja 5 – Terry przy zwęglonej kurze

Wystraszone kurczaczki ukryły się pod martwym ciałem kury. Kiedy spostrzegły, że niebezpieczeństwo minęło, nieśmiało zareagowały na nawoływanie Terrego. Popiskiwały sobie podążając za Terryem przez pole.

Usuń ilustrację 5.

„Jak to się mogło stać?”, pytał później Terry swego tatę. „Nie mogę w to uwierzyć.”

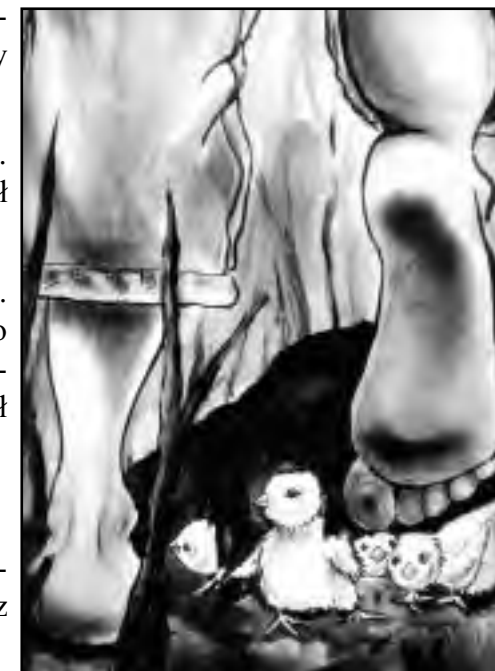
„Wiesz, zwierzęta szybko wyczuwają zagrożenie. Kiedy nadszedł pożar, kurczątko szukały u swej mamy schronienia i bezpieczeństwa. Mogła przecież uciec, ale kurczaczki nie były dość duże. Biała kochała swoje kurczaczki. Rozpostarła więc swoje skrzydła nad nimi i pozwoliła, by płomień spaliły ją. Poświęciła siebie, aby jej dzieci mogły żyć.”

„Tak, to właśnie zrobiła. Trudno w to uwierzyć”, dziwił się Terry potrząsając głową.

Na farmie było cicho. Wszystko, co można było usłyszeć to popiskiwanie kurczaczek. Terry nadal stał w tym samym miejscu.

Tata wyrwał go z zadumy.

„Terry, jest Ktoś, kto poświęcił się dla nas. Czy wiesz Kogo mam na myśli?”

Biała 9

Ilustracja 6 – Terry z tatą

Terry przytaknął. Wiedział. Ale nie był gotowy, by o tym rozmawiać. Po prostu stał smutny w tym samym miejscu.

Tata odgadł o czym myśli i kontynuował. „Pan Jezus musiał tyle wycierpieć poświęcając siebie samego na krzyżu. Zrobił to dobrowolnie. Umarł za mnie i za ciebie, abyśmy my mogli mieć życie wieczne – z Nim. Terry, to właśnie jest miłość.”

Skopiuj, wytnij i przechowuj w swojej Biblii

Kroki, które należy podjąć prowadząc rozmowę duszpasterską z dzieckiem, które chce przyjść do Chrystusa

Upewnij się, że dziecko rozumie takie pojęcia jak:

Bóg

- Kim Jest Bóg?
- Bóg nas stworzył. Przemawia do nas poprzez Biblię.
- Bóg jest święty i czysty. Kocha nas.

Grzech

- Co to jest grzech?
- Grzech to nieposłuszeństwo wobec Bożych przykazań. Grzech występuje przeciwko Bogu.
- Porozmawiaj na temat konkretnych grzechów.
- Dziecko jest grzesznikiem z natury i z czynków. (Grzeszymy, ponieważ jesteśmy grzesznikami.)
- Grzech zasługuje na karę.

Zbawiciel

- Kto jedynie może usunąć twój grzech?
- Bóg Syn umarł na krzyżu za grzeszników.
- Pan Jezus powstał z martwych.
- On jest Panem wszystkiego.

Wyjaśnij, w jaki sposób można dostąpić zbawienia.

- Wyjaśnij, co Pan chce, byśmy zrobili oraz co uczyni.
- Zastosuj wiersz biblijny (Jana 1,12; 3,16; 6,37; Dz. Ap. 16,31; Rzymian 6,23 lub 10,13).
- Co Pan Jezus chce, abyś zrobił?
- Co Pan Jezus uczyni?
- Ostrzeż przed trudnościami.
- Zapytaj: „Czy chcesz zaufać Chrystusowi czy też wolałbyś raczej poczekać?”
- Zachęć dziecko do modlitwy na głos (jeśli jest gotowe).

Porozmawiaj na temat pewności zbawienia.

- Powróć do wiersza biblijnego, który zastosowałeś.
- Mów o zmienionym życiu.

Powiedz, że osoba która zaufała Chrystusowi kiedyś znajdzie się razem z Nim w niebie

Poradz (później) odnośnie życia chrześcijańskiego:

- Czytaj i bądź posłuszny Biblii.
- Rozmawiaj z Bogiem, naszym Ojcem niebiańskim.
- Powiedz innym, co pan Jezus dla ciebie uczynił.
- Proś Boga o przebaczenie, kiedy zgrzeszysz.
- Spotykaj się z innymi wierzącymi.
- Pamiętaj o Bożej obietnicy: „Nigdy cię nie opuszczę” (Hebr. 13,5).